

omne co
caritas
in ea m
ut ad
mibz qua
hnt b ec
mtra m
ti spozte
cap tres
Cum m
In nec hab
conuotans
sup m
triduo fe
bet ad m
Bndic
virozes
cap tres
mrbam

Fragmenta
vanu sep
hnt. Tu
cap tres
est cu
mrbam
me n
ac
cu
tres
mrbam

Assumptio Mariæ
for hant
Anno

es ieiunio
aevia Magnific
Heres no sum contumit
centes maloz sicut et illi
contumit. neq ydolatrie
efficiam sicut manda et ip
his antequam dicitur scriptu est
nate nobis dñe
no semp ipm cogitan
di que recta st pua et age
di. ut qui sine te ee n pot
hnt scdm nomenre ualea
Heres Der
A ut dicit alit discipulis
is. Amendite a fallis pph
no que uenit ad uos m
nestimentis oia intrinsecus
ant hnt lupi in oves sfruc
tribz eoz cognoscite eos Et R
Hereticus a fructu dicitur

Finland
1577
n. 13

13

anali uestimtis om̄m indim̄it
atur dñi catholicoꝝ p̄m̄
sententias h̄i interseruit
doctrinē ut facilius simpli
cū s̄m̄ corda decipe possit
Sicut enim si s̄p̄ mala di
ceret citius cogniti cauerēt
et ideo bona malis n̄m̄scet
ut dñi libeter id qđ uerū ē
et hoc facile uidetur sibi
qđ falsum est. Tu. lō. v̄m̄

Tales ḡ lupis rapaci
bz cōparant̄. quia quos
i occulto accipe n̄ possunt
puplice m̄secunt̄ et ideo
se bonos simulant̄ eē ut
simplices ad suā heresim
possunt rapt̄. uel certe eoz
obstantias anali boni ma
gistri accipe Tales ḡ dñs
uiget canere. quia sicut
bonoz consortiū multū
aduuat sic maloz cotie
tas multū nocet Qualis
ḡ fr̄es heretici cognosca
ualeat dñs ap̄t cū ad
iungit dices. A fructibz

eoz cognosces eos Tu. lō. v̄m̄

Noli ḡ in heretico que
rete folia uiloz ḡ fidei
p̄ritatē. et noli in xp̄iano
solimmodo attendere fa
mā bone opinionis ḡ fruct
tū in quere op̄acōis. quia
sicut n̄ laudat arbor eē p̄u
critudine filoz ul̄ floꝝ ḡ
eē habundantia fructuū i
ta quoz heretici n̄ sūt eē
simulacōne laudandi ḡ eē
fructu boni op̄is unde et s̄
dit Nūqđ colligit de spinis
grās uinas. Aut de tribulis
ficus P̄ spinas et tribulos
m̄tia p̄cta signant̄ ad unā
n̄ et ficū dulcis et suauis
caritatis fructus accipit̄
quē palato mentis accipat
qui sedebat. Quā dulcia
fructibz meis eloquia tua
dñe sup̄ mel et fanū ori
meo. Tu. cap. fr̄es n̄ sumus
Super benedictus aut̄
Amen ante nos a fallis pro

phens qui uenit ad nos nos

in uentibus omni in trinitate

autem sunt lupi rapaces a fructu

eorum cognoscens eos acuta

colla ut sup in ii

Benedictus *vespa cap* fructus in

simus *sup*

Mag aut Non omnis qui dicit

mihi domine dñe intrabit in

regnum celorum sed qui facit uoluntate

patris mei qui in celo

is est ipse intrabit in regnum

colla Lar

celorum Magnificat gratie uos

Uinca ip ad vespas cap

Heres satis enim cum gentes

ellectis ad simulacra mu

ta put ducibant cunctes

Pateant aures tue in *colla*

seruoz die dñe p̄cibz supra

tantum ut et petentibz desi

derata concedas. fac tibi eos

que sunt placita postulare

All *Disit ihc* *mathm*

discipulis Homo quidam

erat diues qui habebat

millia et hic diffamatus e

apud illum quasi dissipat

bona illius Et *RL Omnia*

Spiritualiter homo iste

fructus cum de omni est

Qui bene diues ee dicitur

quia apud illum sunt omnia

thesauri sapientie et sciencie

abscondit sapientibz Illius

etiam nulli nos sumus. quos ad

ymagine sua creauit. quibz

etiam sensum et intellectum p̄bu

it Male aut diuitias dñi

uiri dispensant. quando que

accepimus ad usum uirtu

tu in usum conuertim in

uoz Diffamam aut apud

dñm qd dissipam bona ip

sus. quando et uobis ipis

malam opinionem damus

At uocant dñm milviii
lucū et ait illi Redde racō
nē uilitacōis tuē. Hoc am
g̃ ad reddendam racōnē uil
lucacōis tñ de p̃sentia uita
ad iudiciū ducam̃ ubi n̄ so
lū de ope s̄ etiā de p̃sente ser
mone racōnē sum̃ reddi
tur. Et posthec n̄ poterit
n̄ uilitare. quia post mor
tē nec opus nec uis nec sa
piencia apud m̃f̃os erit.
Inuitem̃ g̃ fr̃es hū uilitū
qui in fut̃o sibi p̃didit dicit
intra se Qd̃ faciam quia dñs
m̃s auferet a me uilitatio
nē fodere nō ualeo mendi
care erubescō. Quia post
mortē nec fructuosam pe
nitentiā de malis uicebat
agere nec in bonis exsercere.
Quia g̃ in die iudicij nullus
locus penitendi ē. poterit
necesse est ut dñm in hoc se
culo lam̃ opeur bonū ad oīs

maxime autē ad domesticos
fidei. In autē **lcv nona**
A hoc g̃ uilito quē dñs in
de uilitacōne citabat n̄ oīs
deberit ad imitandū assūme
re neq̃ em̃ aut dñs. aut
extraneis fraudem aliquā
facere deberit unde elemosi
nas faciam̃. Sed ista p̃ dñm.
laudimē dicunt ut intelliga
m̃ quia si laudare poterit il
qui fraudem fecit eo ad in
futūm prudenter provide
ret multo magis laudabilio
res erimus si de propriis s̄
stantiis largas elemosinas
deserimus. Qd̃ g̃ uilitus
de centū cadis olei annū
ginta et de centū choris t̃
na octoginta a debitoribus
scribi fecit hec insumit.
quia oīs qui de p̃teritis p̃
ccatis penitentiā egit. n̄
solū in se peccantibus debet
dimittere s̄ etiā ex d̃nari